

Džejlana Štković

Kaleidoskop smo svojih misli

Ljudi!

Ta lijepa, skladna, jednostavna, dubokomna, , povučena, otvorena bića se odijevaju i umotavaju u gorostasno zmajevo odjelo, ne maskirajući se niti prerušavanjem skrivajući, već odijevanjem u đavolju kožu isplivavaju na površinu sebe samih bljujući dragonsku vatru. Ne želim da ovu čeličnu, čvrstu i jedinstvenu imenicu *ljudi* upotrebljavam u kontekstu koji je sve samo ne dio nje-koji je sve samo ne LJUDSKI. Moje srce mi govori, moje misli mi govore, moji prsti plešu po tipkama uzdisaja i izdisaja portabilnog uređaja trenutno udomljenog i skrupčanog na krilu mom, a ja ih pažljivo slušam. Govore mi da ljudska plemenitost postoji, dobrota postoji, ljepota postoji, ljubav postoji, odlučnost postoji, odsustvo sebičnosti postoji, empatija postoji, u nama samima, a kroz nas i u nekom drugom. Lijepo Misli uzrokuju osmijeh, Naši Snovi zabljesnu i blješte u našim pogledima, Nježnost se osjeti u slučajnim dodirima drage nam osobe koja nam nevidljivim molekulama šalje dio nas. Dobijamo sebe dajući se osjećajima srca otkucanih tim mislima.

Ne!

Neću nikada da povjerujem u nepostojanje istih, ne prihvaćam figmente mašte, već stremim ka realizaciji mojih snova i vizija mojih aspiracija.

Neću svoje misli predati, iznevjeriti i dozvoliti im da nestanu iz mog uma, mog bića, iz mene. Jer moje misli sam Ja, ono sto osjećam u srcu sam ja. Čovječanstvo, naša planeta je samo množina svih naših pojedinačnih a zajedničkih Ja. Spoznati sebe znači upoznati sebe, naše želje, htijenja i ciljeve. Upoznati sebe kroz žrtvovanja, kroz snove i kroz individualna, kreativna, konstruktivna i konkretna razmišljanja, jer mi zaista JESMO spoj i zbir naših MISLI. Introvertna saznanja nas samih nas vode ka univerzalnoj ekstrovertnosti uspjeha. Samorefleksija, introspekcija i unutarnji monolozi sa sobom nam čiste um, liječe dušu, i uljepšavaju naša tijela pospješujući, insistirajući na i pokrećući pozitivne misli samonkontrolom naših unutarnjih turbulencija.

Ali zašto onda taj osjećaj blaženosti naših misli nestane, izbljedi u vrtlogu ulica našeg sna?

Zato što u velikoj mjeri radimo ono što drugi očekuju od nas, a ne zapravo ono što nas uistinu pokreće. Ovo saznanje jeste teže primjeniti nego epifanizirati u realnom i intelektualnom životu ali ono nam iskristalizira jasnu i vidljivu razliku između vrline i zlobe. Stoga se naše spoznaje pobune i gube harmoniju svoga sklada jer čovjeku je lakše živjeti unutar svijeta vodeći se njegovim pravilima dok u svom kutku mirne samoće obitava po svome. Ali velik je onaj čovjek koji uspijeva usred i unutar gomile homo sapiensa da održi savršenom slatkoćom neovisnu mirnoću samoće. Uznemireni balans vrijednosti, unutarnja previranja i svjetski nemiri su rezultat naše nedosljednosti pri prezervaciji naših plemenitih misli odjevenih u naše vrline. Ne izgovarimo te misli od straha da budu neshvaćene.

Pitam se da li je uopće loše biti neshvaćen?

Svi veliki umovi su bili neshvaćeni, geniji svojih era; Kopernik, Galileo, Newton; svačiji čisti i mudri duh biva neshvaćen ili pogrešno shvaćen.

Ali ja biram sebe, i vraćam se sebi dajući fragmente svojih spoznaja drugome da bi ih dobila natrag upotpunjujući krug. Moj kaleidoskop je spektar boja sazviježdja i galaksija. Vrijeme i prostor su samo fiziološke boje koje oko stvara pogledom svojim, ali je duh i naša unutarnja duševna mirnoća ono svjetlo, onaj sjaj zvjezdanog neba vasionne naših umova.

Pratim ga.

Krivimo nekog drugog za svoja nezadovoljstva, opravdavamo okolnostima u kojima živimo svoje lična zavaravanja, svoje gladne i pohlepne ciljeve, a zapravo u nama se skriva naš život koji vapi i žudi za aktivnom i praktičnom primjenom sebe uobličeni i izgrađeni u glagol *živjeti*. Kontradiktorni smo- revoltno se borimo sa *efektom* njegujući ga i ne dozvoljavajući da otkrijemo *uzrok* unutar sebe, a ne u drugima ili negdje "tamo". Jer čovjek jeste i uzrok i posljedica neprijateljskog prijateljstva sebe i vice versa.

Shvatam da su okolnosti kompleksno isprepletene sa stvarnošću u kojoj obitavamo, svjesna sam da je misao duboko ukorijenjena i shvatam da se sreća i poimanje iste razlikuje od osobe do osobe.

Ali ne shvatam koliko je čovjek inertno otupljen, bojažljivo pasivan i sebičan kad ne želi sebe da sa sobom podijeli, a kamoli s drugim?!

Čovjek ustukne, uplaši se i biva zatečen okolnostima dok god živi u uvjerenju da je on stvorenje, kreacija i plod ovozemaljske vanjštine i okoline. Ali kada shvati da je on zapravo kreativna moć koja u svom umu ugniježdava i njeguje svoja andeoska krila, u svojim rukama Herkulovu snagu, u svom glasu Apolovu melodiju, u svom pogledu plemenitog Strijelca, u svom stavu Aresovu odlučnost, u svom držanju Algaeinu ljepotu, u svojoj kosi Samsonovu snagu, u svojim stopalima

Nikinu moć , u svojoj utrobi Nus pokretač i da kao takav kontroliše i snagu i brzinu i determiniranost kreirajući te okolnosti, će naposljetku sjediti na Olimpu svog Zeustva.

Da li je onda čovjek toliko neandertalno "pаметan" i "vidno" slijep kada ne uviđa da isključivo materijalna snoviđenja , otrovna korumpiranost njihovih umova pruža samo prividna zadovoljstva kratkoročne slave i imućstva?!

Takav, čovječe, si nesrećan!

Žrtva si bolne i kontinuirane pohlepe koja te izjeda, osamljuje i zdravstveno ugrožava preparirajući te u novu vrstu latiniziranog naziva Homo gluttonicus . Umireš a nisi mrtav; pa čak i tada bi rado da bar' pridobiješ i otuđiš koji novčić upisivanjem u rječnik stranih termina.

O, čovječe, ne shvataš, ne osjećaš prisustvo sebe unutar svog vidljivog JA, u obrisu, u fizičkoj manifestaciji svog karaktera. Pogled ti je upućen desno, lijevo, gore, dole, a nikada pravo.

Nismo mi robovi niti sluge jednog tiranina poput tebe, mi smo tirani sebe samih. Jednina kreira množinu univerzalnog singulara čovječanstva. Mi sa svojim dobrim mislima kreiramo i stvaramo dobre stvari. Ako su naše ideje i snovi odlučna, smirena i odvažna artikulacija asertivnosti naših misli desit će nam se samo dobre stvari. Čuvajte i negujte svoje vizije, ali ih ostvarujte gledajući u vidljivom smjeru, pravo; negujte svoje snove jer i najveća dostignuća koja su svijet unaprijedila su bila nečiji san, nečija, vizija i nečija čista misao i nečiji san. Ne dobijamo ono što molimo, i što žudno i beskrupolozno želimo , već ono što neovisnom pravednošću zaslužimo, jer naše želje, htijenja, nadanja i molitve se ostvaruju samo kada su u skladnoj harmoniji i odnosu s našim mislima i ponašanjem. Ako su naše misli protkane nježnošću, ljubavlju, dobrotom, kulturom, kurtoazijom , plemenitošću očekujmo rezultate takvog sna, ideje i misli.

A naša duša je najvažniji sastojak naših misli koja privlači ne ono što želimo već ono što JESMO. Ona privlači onaj brod, one vjetrove, ona strujanja, one refleksije, koagulacije i prelamanja koja skriveno i potajno usidrava u luci svog mentalnog univerzuma. Okolnosti nas ne čine osobom koju predstavljamo svojom individualnošću. One nas otkrivaju nama samima.

Upoznaj se kontrolom i refleksijom svojih misli i bit ćeš to sto želiš, kormilar kaleidoskopa svojih misli!!!

Voli, pati, posrni, zaplači ali ne dozvoli da kada plodni momenti pokucaju na vrata da zaboraviš ko ih je tu doveo, i da harmoniju sebe poljuljaš. Ostani svoj, ne prodaji ljepotu i krasotu duha svoga, ne trči za vjetrenjačama ako nisi u pratnji svog Sancha Panse, ne prkosi vjetru i munjama gromoglasnim krikom nezadovoljstva; učini da oblaci nestanu uviđajući svjetlost, snagu i sjaj Zeusove munje.

To su tvoje kiše, to su tvoje oluje, to su tvoji gromovi o čovječe Zeuse.

Budi mudro strpljiv kada pogled upućuješ ka sebi!

PR

DIOGEN pro kultura
<http://diogen.weebly.com>

NEKOPIRATI